

MODLENIE SIĘ (5) *sb n*

się (4), się (1).

o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é.

sg N modleni(e) się (1). ◇ G modlenia się (4).

Sł stp brak, Cn s.v. modlitwy, Linde brak.

Rzeczownik od „modlić się” ‘zwracać się do Boga z wyrazami czci i hołdu’; *oratio Mącz, Vulg; cultus Dei Mącz; preces, precesiones Cn (5)* : POiotr [!] pothym z Iánem ífly do kościoła ná godzinę modlenia się dziewiątą [*ad horam orationis nonam*; na godzinę modlitwy dziewiątą *WujN*], *Leop Act 3/1, 1.Cor 7/35*; Baczmy też to z Dzieiow Apóstolńkich/ y z wiela mieyśc Páwła S. iż ten był v Apóstołow modlenia się obyczay. *KuczbKat 370*.

modlenie się komu (1): A toć mowię ku pożytkowi wálzemu/ [...] y coby was ípofobiło do fłużby Páńkiey (*marg*) do modlenia się Pánu. (-); bez roštárgnienia [*quod facultatem praebeat sine impedimento Dominum obsecrandi*]. *WujNT 1.Cor 7/35*.

modlenie się ku komu (1): Cultus DEI, id est adoratio, Chwałá boska. Modlenie się ku Pánu Bogu. *Mącz 60a*.

Synonimy cf MODLITWA.

Cf **MODLENIE, MODLIĆ SIĘ, [MODLITBA], MODLITWA, 1. MODŁA**